

34. sjezd německých právníků konal se v Kolíně n./R. ve dnech 12.—15. září (Právník, str. 464). Některá z jeho usnesení mají všeobecnější význam. Tak bylo jednáno v trestní sekci o naléhavé otázce vydávání zločinců (sr. Právník, str. 76) a usneseno na základě referátu vídeňského profesora Walkera, aby o vazbě a o právních otázkách, týkajících se žádosti o vydání rozhodovaly soudy a to bezvýhradně, bylo-li vydání odepřeno, kdežto výrok, že žádosti jest vyhověti, by měl jen povahu dobrého zdání. Usnesení trvá na zásadě vzájemnosti, doporučuje však omezení práva asyly a to vynětím buď jednotlivých skupin trestných činů nebo vůbec takových činů, které byly spáchány způsobem zvláště zavrženíhodným. Konečně bylo doporučeno vydání zvláštního zákona o vydávání zločinců. Oddělení pro soukromé právo doporučilo řadu změn občanského práva v souvislosti s budoucím trestním právem, zejména v otázkách náhrady škody (náhrada škody způsobené v nouzi, při čemž pojem nouze má být převzat z osnovy trestního zákona, ručení za škodu způsobenou šilencem). Byla navržena reforma rozhodčího soudnictví tak, aby výroky rozhodčích soudů nemařily záměry hospodářského zákonodárství. — Kolínský sjezd je zajímavý i po stránce organizační a to dvojím směrem. Předně je hodno pozornosti, že každé ze čtyř oddělení jednalo jen o 2 otázkách, takže jedinému problému mohl být věnován celý den. Je patrné, že bylo pak daleko lépe možno než při skromné časové výměře jinak obvyklé vyčerpat důkladně sjezdová témata. Kromě toho zasloužil úvahy návrh prof. Heymanna, přednesený v plenu, aby od hlasování bylo budoucně buďto vůbec upuštěno, nebo aby bylo podrženo toliko pro jednání jednotlivých oddělení. Návrh není bez oprávnění. Dlužno uvážiti, že se podivně vyjímá hlasování o teoretických otázkách, kterých nelze často ze sjezdových jednání zcela vyloučiti; historie právnických sjezdů pak ukazuje, jak často byl výsledek hlasování závislý na nahodilé přítomnosti při hlasování. Proto byl vždy spíše hlavní význam sjezdů spatřován v přípravných pracích a v osobním styku účastníků než v usnesených resolucích.

Statistika odčinění odsouzení, udělení milosti a podmíněného propuštění v r. 1925 a odvolání podmíněného odsouzení a propuštění osob, jimž zkušební doba počala r. 1919 a 1920, je obsaženo v 73. čísle »Zpráv státního úřadu statistického«. Odčinění odsouzení bylo povoleno 695 osobám pro 1.488 trestných činů, z toho rozhodnutím soudním 3 osobám z moci úřední a 564 na žádost, 124 osobám rozhodnutím presidenta republiky a 4

rozhodnutím presidenta republiky i rozhodnutím soudním. V tom směru není valného rozdílu od předcházejících let (1923 — 733, 1924 — 640, r. 1925 — 695); ani počet podmíněných propuštění, 666 osob odsouzených soudy občanskými a 94 osob odsouzených soudy vojenskými, nevybočuje valně z průměru posledních let (541 a 127 v roce 1923, 657 a 128 v roce 1924). Za to poklesl počet milostí, jež se omezily v roce 1925 na 601 osob (v r. 1924 — 918). Podmíněných milostí bylo 361. Novinkou jsou data o odvolání podmíněného odsouzení a propuštění (v letech 1919 až 1925) osob, kterým zkušební doba počala r. 1919 a 1920. Stalo se tak v 684 případech z 6.303 případů, kdy zkušební doba počala r. 1919 a v 6.301 případech z 56.149, kdy zkušební doba počala r. 1920, u osob odsouzených soudy vojenskými v 224 případech z 2.415. V daleko největším počtu případů (5.972) byl výkon trestů nařízen z důvodu § 6 odst. 4. a § 18 odst. 2. Pro podmíněné propuštění budou výsledky úplné až roku 1930, neboť zkušební doba tu může činiti až 10 let. Podle výsledků dosud sdělených, které se omezují na země historické, bylo ze 446 osob, odsouzených soudy občanskými a v letech 1919 a 1920 podmíněně propuštěných, 77 osobám podmíněné propuštění v letech 1919—1925 odvoláno a nařízen výkon zbytku trestu; ve 2 případech jde o doživotní žalář. Ve všech případech byl výkon trestu nařízen pro nové odsouzení. Z 85 osob odsouzených soudy vojenskými se neosvědčilo 13. Srovnáme-li analogické výsledky z ciziny a uvážíme-li, že podmíněné odsouzení a propuštění nemělo u nás tradice a že není dobudována ani organizace ochranného dozoru ani péče o propuštěné trestance, dlužno uznati, že se obě instituce velmi dobře osvědčily.

Vo sbierke »Komentované zákony českosl. republiky« vyšiel práve ako sväzok XXI. »Slovenský obchodný zákon«, zostavil JUDr. Jul. Karmán, minist. radca; preklady spolu s autorom zhotovil Ján Pecháček, prekladateľ unifikáčného ministerstva.

Kniha táto obsahuje mimo textů zákona a jednotlivých jeho ustanovení všetky súvislé a doplňovacie zákony a nariadenia (o účastinných spoločnostiach, družstvách a spoločnostiach s ručením obmedzeným, o bankách, sporiteľniach a poisťovniach, ďalej dopravný poriadok, firemné nariadenie, organizačný a obchodný štatut bratislavskej plodnovej burzy, úmluvy o plnení poisťovacích smluv atď.), výnosy a sdelenia ministerstva spravdnosti, poukazy na súvislé ustanovenia slovenského obchodného zákona, na obdobné ustanovenie práva platného v mimo-